

# EURÓPAI PARLAMENT

2004



2009

*Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság*

Brüsszel, 2006. július 6.

**Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság küldöttségének jelentése  
a Tenerifén és Fuerteventurán tett látogatásról (ES)  
Előadó: Jean LAMBERT**

## **1. Jelentés a látogatásról**

2006. június 7-e és 10-e között egy nyolc európai parlamenti képviselőből álló küldöttség (lásd a csatolt listát) tett látogatást a Spanyolországhoz tartozó Kanári-szigetek két szigetén, Tenerifén és Fuerteventurán, ahol csatlakozott hozzájuk négy spanyol európai parlamenti képviselő, akik már korábban odautaztak (lásd a fent említett listát).

A látogatás célja az információgyűjtés volt, illetve az, hogy közvetlenül is megvizsgálják a szigeteken menedékkjogot kérők és egyéb bevándorlók befogadásának helyzetét, ellenőrizték a központok állapotát, valamint hogy eszmecsere folytassanak a civil társadalom képviselőivel, és megbeszéléseket folytassanak a kormányzati hatóságokkal.

A Kanári-szigeteken tett látogatást hasonló utazások előzték meg Lampedusára, Ceutába és Melillába, Párizsba és Máltára, a Kanári-szigetekre pedig egy különösen problémás időszakában került sor, amikor is tömegesen érkeztek bevándorlók az afrikai partokról.

A látogatás után néhány nappal, június 13-án, Maria Teresa FERNANDEZ DE LA VEGA, a spanyol kormány első alelnöke Strasbourgba érkezett, hogy megbeszéléseket folytasson a Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottsággal a bizottság kanári-szigeteki látogatását követő lépésekről.

A delegáció célja 3 különböző központ meglátogatása volt: kettő Tenerifén (az egyik az „Acuartelamiento de las Raíces”, Központ La Lagunában, a Los Rodeos repülőtérhez közel, a másik „Hoya Fría” Központ), a harmadik pedig Fuerteventurán van (a „Matorral” Carretera General del Sur Központ, az egykori valenzuelai hadifogolytábor).

Ezen kívül a delegáció tagjai találkoztak Adan MARTIN MENIS-szel, a Kanári-szigetek kormányának elnökével, Tenerifén találkoztak Jose` SEGURA CLAVELL-lel, a kormány

PV\623483HU.doc

PE 376.380v02-00

**Külső fordítás**

küldöttével, valamint – Tenerifén és Fuerteventurán egyaránt – számos tisztviselővel és a helyi hatóságok képviselőivel.

A küldöttek számos szervezet képviselőivel is találkoztak:

- Vöröskereszt
- CEAR (a menekülteket segítő spanyol bizottság)
- Caritas
- Red Acoge
- Medicos del Mundo
- Movimiento por la Paz el Desarme y la Libertad (Mozgalom a békéért, a fegyverkezés csökkentéséért és a szabadságért).

A küldöttség ellátogatott a SIVE (információs és külső felügyeleti rendszer – Information and External Surveillance System) fuerteventurái központjába, és részt vett egy a Vöröskereszt által működtetett szimulációs programon, amely a bevándorlók megmentését szemléltette.

A küldöttség két sajtótájékoztatót is tartott. Látogatásuk jelentős médiavisszhangot kapott, számos kanári-szigeteki napilap címlapon foglalkozott vele.

## **2. Találkozó a spanyol hatóságokkal**

A küldöttség Tenerifén megbeszélésen vett részt Jose` SEGURA CLAVELL-lel, a madridi kormány képviselőjével.

SEGURA kifejtette, hogy rendszerint az emberek a 830 kilométerre fekvő Szenegálból érkeznek. A spanyol hatóságok a tengeren egymillió négyzetkilométernyi területen végeznek megfigyelést, a Kanári-szigetektől egészen Afrika partjaiig. 1996 óta érkeznek hajók Szenegálból, Marokkóból és Mauritániából Fuerteventurára. Jelenleg, miután összehangolt tevékenységgel sikerült korlátozni az elindulásukat Marokkóból, az az új helyzet állt elő, hogy főként Szenegálból jönnek hajók, és a végcél többnyire Tenerife, nem pedig Fuerteventura.

Fuerteventurán a küldöttség találkozott Adán MARTIN MENIS-szel, a Kanári-szigetek kormányának elnökével, valamint Mario CABRERA GONZALEZ-szel, Fuerteventura szigete kormányának elnökével. Cabrera elmondása szerint az elmúlt 12 évben több mint 35 000 bevándorló fordult meg Fuerteventurán. A megbeszélés fő témája a kiskorúak helyzete volt, akik a szigetek kormányának fennhatósága alá tartoznak. 2000 óta gyakran érkeznek bevándorlók gyerekekkel. A kiskorúak helyzete a spanyol hatóságok szerint európai probléma, ami átfogó megoldást igényel.

MARTIN úr hangsúlyozta a megoldás közös kidolgozásának jelentőségét, és röviden összefoglalta, hogy milyen közös együttműködési programokat finanszíroz a Kanári-szigetek kormánya: több mint 60 ilyen program működik a Kanári-szigetek és Marokkó, Mauritánia, Szenegál, valamint a Zöld-foki Köztársaság között, több mint 8 millió euró értékben.

MARTIN úr megemlítette a Bizottság „Szorosabb partnerségről a legkülső régiókkal” című közleményét<sup>1</sup>, kiemelve a szélesebb körű szomszédsági cselekvési terv jelentőségét, amely pillanatnyilag igen szűk költségvetési gazdálkodik (kb. 6–8 millió euró 6 évre). Felhívta a figyelmet a küszöbön álló július 10–11-i rabati találkozóra (Marokkóban), azután pedig az ENSZ menekültügyi fórumára 2006 novemberében.

MARTIN úr hangot adott abbéli kívánságának is, miszerint szívesen ellátogatna az Európai Parlamentbe, hogy közös megbeszélést folytasson a Fejlesztési Bizottsággal és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottsággal.

### **3. Találkozó a nem kormányzati szervezetekkel**

A találkozón részt vevő nem kormányzati szervezetek többsége arról panaszkodott, hogy komoly nehézséget okoz számukra bejutni az idegenrendészeti központokba. Nem minden nem kormányzati szervezetnek van szabad bejárása az idegenrendészeti központokba; a bejutási feltételek intézményenként eltérőek, és nem úgy tűnik, hogy ez indokolt lenne (például a CEAR képviselői beléphetnek a Gran Canarián található központokba, míg a fuerteventurái központokba csak ezen a héten, viszont a tenerifei központokba egyáltalán nem léphetnek be, még akkor sem, ha megkapják az engedélyt a spanyol kormánytól).

A Medicos del mundo képviselői elpanaszolták, hogy a súlyos beteg bevándorlókat egész egyszerűen elengedik, és a Medicos del mundo az egyetlen szervezet, amelynek tagjai elláthatják őket. A hatóságok elmondása szerint a súlyos beteg bevándorlókat kórházba viszik. Néhány másik nem kormányzati szervezet sajnálatát fejezte ki a amiatt, hogy hiányoznak a menekültügyekben jártas ügyvédek. Azt is elmondták, hogy nem kérik a bevándorlók jóváhagyását a levett vérminták ellenőrzéséhez.

A Vöröskereszt munkája különösen fontos: segíti a kezdeti mentési akciókat és a kezdeti befogadást. Néhány fős fizetett gárdájukat számos önkéntes egészíti ki, ám egyre nehezebb önkénteseket toborozni.

### **4. Látogatás a közigazgatási központokban**

Az egyes személyek benntartásáról a kormányzati hatóságok kérelmére egy vizsgálóbíró dönt 72 órán belül. A fogva tartás a központokban semmilyen esetben sem lehet hosszabb 40 napnál, ezután az őrizetbe vett személyt ki kell toloncolni vagy szabadon kell engedni, és repülőgéppel az európai kontinensre, Spanyolországba kell szállítani.

A kiskorúak nem kerülnek őrizetbe, kivéve, ha a bíró a legfőbb államügyész hivatalának erről rendelkező jelentése alapján ezt engedélyezi, illetve ha az ugyanabban a központban lévő szülőnek vagy gyámnak kifejezett kérése, hogy együtt kívánnak maradni. Ebben az esetben általában külön szálláson tartják őket a spanyol gyerekekkel együtt. Elmondták, hogy megnehezíti a beilleszkedést, ha túl sok a bevándorló gyermek.

Jelenleg Tenerifén 400 kiskorút helyeztek el három különböző központban, amelyek azonban mindössze 200 gyermek befogadására alkalmasak. Ezeket az intézményeket a Vöröskereszt vezeti, és működésüket a helyi hatóságok finanszírozzák. 2005-ben Tenerife szigetének

---

<sup>1</sup> COM (2004) 343, 2004.5.26.

kormány 6 millió eurót költött kiskorú bevándorlókra (egy kiskorú ellátásának költsége 30 000 euró évente).

A három intézményben jelenleg lakó emberek többsége hajón érkezett Szenegálból.

A delegáció tagjai megfigyelték, hogy a központokban az emberek többsége gazdasági menekült, és nem menedékkérők, így a menedékjogról szóló különböző EU- irányelveknek van ugyan némi kapcsolódása a témához, azonban nem ők jelentik a legnagyobb problémát. A hatóságok szerint az utóbbi időben érkezett 9000 bevándorlónak csupán a 15 százaléka érkezett háború sújtotta országból, például Sierra Leonéból vagy Elefántcsontpartról.

A küldöttség által megkérdezett helyi hatóságok szerint a bevándorlóknak komoly nehézséget jelent munkát találni és beilleszkedni a Kanári-szigetek társadalmába. Ez különösen igaz a Szaharától délre fekvő afrikai országokból érkezettek esetében. La Laguna polgármester asszonya elmondta a küldöttségnek, hogy az afrikai nők többsége prostituálttá válhat, mert jóval kisebb az esélyük a beilleszkedésre, mint a dél-amerikai nőknek, akik hotelekben és egyéb turisztikai kirendeltségeken találhatnak munkát. A küldöttség nem igazán értette ezt a kijelentést, tekintettel arra, hogy 40 nap után minden illegális bevándorlónak el kell hagyni a Kanári-szigeteket, és el is hagyják, illetve vagy hazatelepítik, vagy a kontinensre küldik őket.

#### **A. A „Las Raices” Központ**

##### ***Körülmények***

A Las Raices Központ egy átmeneti tábor, amelyet 2006 március 15-én nyitottak meg, hogy be tudják fogadni a Tenerifére nagy számban érkező bevándorlókat. A tábor több sátorból áll. Állítólag ez a legnagyobb ilyen jellegű tábor Európában. Kizárólag férfiakat fogad. Katonai területen helyezkedik el, és a hadsereg felügyelete alatt áll. Azonban a táboron belül nem a hadsereg, hanem a rendőrség felelős a tábor megfelelő működéséért. Ez a tábor nem egy ún. CETI, mint Ceutában és Melillában, ahol a bevándorlók szabadon elhagyhatják a tábort. Ez egy zárt tábor, és újságírókat sem engednek be.

A látogatáskor 1339 ember volt a központban. Minden sátorban 16 embert szállásoltak el; a sátrak háromszintes emeletes ágyakkal vannak berendezve. Elmondták nekünk, hogy az alsó kettőn alszanak, a legfelsőn pedig a holmijukat tartják. A sátrakon kívül találhatóak ún. vegyi vécék. A Vöröskeresztnek bejárása van a táborba.

A napi háromszori étkeztetést és a takarítást külső cégek végzik, és rendszeres vannak egészségügyi vizsgálatok, azonban az nem derült ki egyértelműen, hogy azt ki végzi el.

A tábor egy hegyoldalban fekszik, 800 méterrel a tengerszint felett, tavasszal az időjárás igen hűvös (5-8 fokig is lehülhet a levegő), ezért az ott-tartózkodók nagyon fáznak. A hatóságok szerint egy bevándorló átlagosan 15–20 napot tölt el ebben a táborban. Az orvosi ellátás lehetősége minden nap biztosított.

A központokban a küldöttség beszélt a tisztviselőkkel és a központ vezetésével megbízott rendőri hatóságokkal, valamint a katonai hatóságok tisztviselőivel, akik felszerelésekkel látták el a helyi hatóságokat. A küldöttségnek arra is lehetősége volt, hogy beszéljen az ápoló/orvosi

személyzettel, akik a bevándorlók egészségügyi ellenőrzését és azonnali orvosi ellátását végzik.

Amint a bevándorlók megéreznek a táborba, rögtön kivizsgálják őket, majd mindenkitől vért vesznek. A központban dolgozó orvos szerint még senki sem utasította vissza a vérvizsgálatot. A megkérdezett orvosi személyzet elmondása szerint a bevándorlók általában jó egészségi állapotban vannak. 3000 emberből mindössze 15 volt HIV fertőzött. A leggyakoribb betegség a hepatitis B, ami a Szaharától délre fekvő országokban szinte népbetegség.

### ***Közvetlenül a bevándorlóktól származó információk***

A küldöttség számos bevándorlóval is tudott beszélni. Úgy tűnt, elégedettek a tábori életkörülményeikkel és befogadásuk feltételeivel: megerősítették azt a tényt, hogy mindannyiukat kikérdezték, és kaptak tolmácsot. Egyedül az étel mennyiségére volt panasz: néhány kevesellték az ételadagokat. Azok közül, akikkel a küldöttség tagjai beszéltek, sokan arról számoltak be, hogy megérkezésükkor minden személyes tulajdonuktól megfosztották őket (a ruhák többségét elkobozták, mert fennállt a veszélye, hogy a betegségeket hordoznak), így ugyanazt a ruhát kellett viselniük több mint három hétig. A bevándorlók elpanaszolták, hogy nincs a táborban telefon és TV.

Néhány képviselő hallotta, hogy táborlakók csupán az egyik örrre panaszkodnak, és rá is csak néhányan. Általában azonban azt mondták a küldöttségnek, hogy megfelelően gondoskodnak róluk.

Azon a bevándorlók többségének, akikkel a küldöttség tagjai beszéltek, látszólag fogalmuk sem volt a menedéjogról, és egyértelmű volt, hogy ők dolgozni jöttek. Néhányan elmondták, hogy azt tanácsolták nekik, hivatalos papírok nélkül érkezzenek.

A küldöttség tagjai arról kérdezték a bevándorlókat, hogy milyen reményekkel, milyen úton érkeztek ide, mit hagytak hátra (feleség, gyerekek, családtagok), miért jöttek ide stb.

Valamennyien arról számoltak be, hogy kis fahajókon, ún. *cayucoson* érkeztek, ami egyszerre 80–90 embert szállított. Elmondták, hogy mindannyian „hozzájárultak” az utazás költségeihez, és hogy az utat „maguk szervezték” kis csoportokban. A hozzájárulásuk gyakran elérte a 150 000 CFA-frankot. Mindannyian tagadták, hogy emberkereskedők segítették volna őket. Elmondásuk szerint Szenegálban nagy hagyományai vannak a halászatnak, és a *cayucos* fahajók a halászhajókat követik. Azok az utazások, amelyekről a küldöttségnek beszámoltak, átlagosan 15 napig tartottak.

A bevándorlók elmondták, hogy Spanyolországba szeretnének menni egy jobb élet reményében; állítólag vannak már ott rokonaik vagy barátai. Nem akarnak visszatérni származási országukba: eladósodtak, hogy ki tudja fizetni az utat Európába, és azt mondták, hogy „inkább meghalnak, mint hogy visszatérjenek”. Világosság vált, hogy sok esetben a családok mindenüket eladják, csak hogy egy vagy két családtagot Európába küldhessenek.

## ***B. A „Hoya Fria” Központ***

### ***Körülmények***

A Hoya Fria egy zárt központ (CIE), nem CETI, így az ott-tartózkodóknak nincs lehetőségük a távozásra. 248 ember befogadására alkalmas, de a látogatásunkkor 300 ember volt a központban, köztük volt 3 nő és 4 kiskorú a családjával. A központ két részre oszlik: a nagyobbik részben vannak a férfiak, a kisebbikben pedig a nők és a gyerekek. A központ működése jól szervezett. Vannak bizonyos szolgáltatások, mint például tévészoza, telefon, szoza, ahol a bevándorlók találkozhatnak a rokonaikkal és a külső ügyvéddel, aki naponta egyszer jön (az ügyvédek általában a bíróság rendeli ki); található a táborban orvosi szoza, illetve automaták, amiből cigarettát, enni- és innivalót, illetve telefonkártyát lehet venni. A hálóterem ajtói éjszaka zárva vannak, de a cellák nyitva maradnak.

### ***Közvetlenül a bevándorlóktól származó információk***

A Hoya Fria-ban volt a legkevesebb lehetőségünk kapcsolatba kerülni a bent lakókkal. TV-t néztek, vagy sorban álltak a telefontól, és a küldöttség tagjai nem igazán akarták megzavarni őket. Néhányan beszélgettek egy brazil lánnyal, aki Madridból jött a Kanári-szigetekre, hogy néhány napig a tengerparton pihenjen. Lejárt az útlevele, és már 32 napja volt a központban. Már tudta, hogy vissza fogják küldeni Brazíliába, São Paulo-ba.

### ***C. Az „El Matorral” Központ***

#### ***Körülmények***

A fuerteventurai El Matorral Központ a legnagyobb és egyben modern spanyolországi központ 1080 férőhellyel. A korábbi reptéri központ szerepét vette át. A delegáció látogatásakor 977-en voltak a központban, többségük a Szaharától délre fekvő országokból érkezett. Megtudtuk, hogy szükség lenne egy másik központra is. A központ valódi börtönnek látszik, még akkor is, ha bevándorlók az épületen belül szabadon mozoghatnak.

### ***Közvetlenül a bevándorlóktól származó információk***

A bevándorlók megmutatták a küldöttség néhány tagjának azokat a dokumentumokat, amelyek igazolták, hogy spanyolul és franciául tájékoztatták őket a jogaikról, ideértve azt is, hogy lehetőségük van menedékkérelmet kérni.

Megerősítették, hogy mielőtt a központba érkeztek, ügyvéd és tolmács segítségével a bíróság elé járultak.

Azt is elmondták, hogy tisztában voltak azzal, milyen veszélyekkel jár hajóval eljönni a Kanári-szigetekre, de *„felkészültek arra az áldozatra, hogy elhagyják a családjukat, mert otthon semmijük sincs.”*

Ebben a központban, csak úgy, mint a „Las Raices” Központban, a bevándorlók elégedetlenek az étel mennyiségével, és azzal, hogy a felszerelések eléggé elhasznált állapotban vannak. A többség a televízió hiánya miatt panaszkodott. (Ez arra ösztönözte a küldöttség tagjait, hogy pénzadománnyal támogassák a központokat – ezt és „Las Raices” központot – amiből 6-6 televíziót vásárolhatnak, hogy a bevándorlók nyomon követhessék a híreket és a futball világbajnokságot).

## **5. Következtetések**

1. A Kanári-szigeteken valódi problémát jelent a bevándorlók tömeges beáramlása.

Mindazonáltal úgy tűnt, hogy a spanyol hatóságok a bevándorlók érkezésekor urai a helyzetnek, még akkor is, ha a nyári időszakban a bevándorlók folyamatos érkezése hatalmas teherként nehezedik rájuk.

2. Az az általános benyomás alakult ki a küldöttség tagjaiban, hogy a központok hibátlanul működnek, tiszták, és kielégítik az ott-tartózkodók legalapvetőbb szükségleteit. A spanyol hatóságok megfelelően kezelik ezt a nehéz helyzetet.

A rendőrség büszkén számolt be arról a küldöttség tagjainak, hogy tapasztalataik szerint a Kanári-szigeteken nincsenek rasszista megnyilvánulások a bevándorlókkal szemben. Azt is megtudtuk, hogy volt némi nyomás és politikai ellenállás a bevándorlókkal szemben. Azonban az is világossá vált, hogy a politikusok, a hatóságok és a lakosság nagyobb része emberségesen magatartást tanúsít irántuk. Szándékukban áll csökkenteni az tengeren való átkelés közben az embervesztéséget – egyes becslések szerint a tengeri útra vállalkozók 50 százaléka meghal.

3. Amennyiben a közeljövőben az prognosztizálható, hogy nagy számban érkeznek bevándorlók Tenerifére, a „Las Raices” tábort be kell zárni, és helyette egy állandó, jobb felszereltségű egységet kell létrehozni. A Tenerifére érkező bevándorlók számának növekedésével a táborok láthatóan egyre túlterheltebbek az ott-tartózkodók számának növekedése miatt, de nem találtak olyannal, akit hosszú távon itt tartottak volna, és úgy tűnt, hogy legtöbbjüket 40 nap után a kontinensre, Spanyolországba küldték, és a spanyol törvények szerint mindössze újabb 40 napot kell várniuk arra, hogy megkapják a kiutasítási végzést. Az azonban nem világos, hogy a végzést végrehajtják-e, és az emberek visszatérnek-e származási országukba.

4. A fuerteventurái táborban, ahová régen nagy számban érkeztek bevándorlók, sokkal rosszabbak voltak a körülmények, de jelenleg kevesebb ember tartózkodott ott, és erről a táborról is az volt az általános vélemény, hogy ellátás körülményei viszonylag jók.

5. A küldöttség szerint a kiskorúak helyzete valós veszélyt jelent a Kanári-szigeteken. Ez a veszély a helyi hatóságok anyagi felelőssége, akik vállalták, hogy 18 éves korukig gondoskodnak 250 kiskorú bevándorlóról, amikor is várhatóan kiutasítják őket. Ez egy igen jelentős kiadás a kanári-szigeteki hatóságok számára. A küldöttség véleménye szerint szükség van arra, hogy Európai Unió szaktanácsadással és támogatással segítse a kiskorúakat az EU egész területén. További kutatásokra lehet szükség a kiskorúak személyazonosságának pontos meghatározása érdekében. A pszichológiai segítségnyújtást említették az egyik legfontosabb elemként.

6. A küldöttség nagyra értékeli a spanyol kormánynak a tenger és az afrikai partok ellenőrzése érdekében tett erőfeszítéseit, hogy ezáltal is segíti a hajók/tutajok azonosítását, és azt, hogy még több emberre rátaláljanak. A következő lépés a hajók elindulásának megakadályozása és az emberkereskedők jövedelmező üzletének bezárása lenne (habár azok közül, akikkel beszéltünk, csak kevesen voltak hajlandók beismerni, hogy fizettek egy embercsempésznek, a többség inkább azt mondta, hogy „hozzájárultak a hajó költségeihez”).

7. A küldöttség tisztában van azzal, hogy a bevándorlók kiutasítása komoly gyakorlati problémát okoz, mivel igen ritkán indulnak járatok Szenegálba, és egy kiutasított

bevándorlókkal teli közvetlen járat közönségkapcsolati szempontból is nagyon rossz ötletnek bizonyult. A származási országok nem mindig működnek együtt a kiutasításban.

8. A küldöttség teljes mértékben tisztában van azzal a problémával, hogy a 40 napos őrizet után a külföldi állampolgárok a kontinensen, Spanyolországban vannak, ahol a kiutasítási végzés kiállítását követően kiutasítják őket az országból, vagy szabadon engedik, hogy önállóan találjanak haza. Ennek eredményeként nagy számban maradnak harmadik országbeli menekültek illegális bevándorlóként spanyol területen.

9. A küldöttség aggodalmát fejezi ki a bevándorlóknak nyújtott jogsegéllyel kapcsolatban. A küldöttség megtudta, hogy – különösen Fuerteventurán – igen csekély azoknak az ügyvédeknek a száma, akik a bevándorlók rendelkezésére állnak, és ezek az ügyvédek nem jártasak a menedékjogi és bevándorlási kérdésekben.

10. A küldöttség az alábbi kérdések tisztázását és megválaszolását várja a spanyol kormánytól:

- Lehetséges-e, hogy a bevándorlók ne csak megérkezésük után, de később, a központban tartózkodásuk során is kaphassanak jogsegélyt? Képes megbirkózni ezzel az igénnyel a szigeteken működő jogi szolgálat?
- Milyen eljáráson mennek keresztül azok, akik nem Afrikából érkeznek?
- A küldöttség megtudta, hogy az afrikai nők beilleszkedése sokkal nehezebb, mint a Latin-Amerikából érkező nőké, és így néhányuk prostitúcióra kényszerül, hogy eltarthassa magát. Mit lehet tenni még a jóval kisebb számban érkező afrikai nőkért?
- Nyilvánvaló problémát jelent a spanyol hatóságoknak a kiskorúak azonosítása. Spanyolországban csontvizsgálatot alkalmaznak, amelynek megbízhatósága kérdéses. Szándékában áll-e a spanyol hatóságoknak jobb azonosítási módszert találni?
- Lehetővé teszik-e a nem kormányzati szervezeteknek, hogy bejussanak a központokba, úgy, hogy annak rendszere érthetőbb és világosabb legyen, és az engedély egységesen érvényes legyen a szigetek minden központjába?
- Lehetséges-e a telefonhoz való hozzáférés feltételeinek javítása azok számára, akiknek nincs pénzük, és nem tudtak kapcsolatba lépni a családjukkal?
- A bevándorlók elmondták a küldöttség tagjainak, hogy nem tarthatják meg azt a kevés értéktárgyukat vagy pénzüket, amit magukkal hoztak. Lehetséges annak tisztázása, hogy milyen eljárások keretében kezelik a bevándorlók vagyontárgyait?



ANNEX

Brussels, 6 of June 2006

**First Draft Programme/FINAL  
Visit to Canary Islands**

**Wednesday 7 June**

11.00 h: Bus leaving from the EP to the airport  
12.30 h: Flight from Brussels to Madrid (Flight IB 3203)  
14.50 h: Arrival in Madrid  
16.55 h: Flight from Madrid to Tenerife Nord (Flight IB 958)  
18.40 h: Arrival in Tenerife Nord

Free dinner

Night in Tenerife Puerto de la Cruz - Hotel Botanico:

Hotel Botánico  
Avda. Richard J. Yeoward, 1  
38400 Puerto de la Cruz  
00 34 922 38 14 00

**Thursday 8 June**

07.30 h: Departure from the Hotel

9.30 h: Visit of the Centre "Acuartelamiento de las Raíces" en La Laguna (near of the Los Rodeos airport). Eventually, if the programme permits, visit to the Centre "Hoya Fría" (to be confirmed). Meeting with the Government representative in Tenerife, Sr. D. José Segura Clavell who will accompany the delegation to the Centres.

12.30 h: Meeting with the NGOs (Cruz Roja, Comisión Española de Ayuda al Refugiado (CEAR), Caritas, La Red Acoge, Médicos del Mundo y Movimiento por la Paz el Desarme y la Libertad (MPLD))

Subdelegación del Gobierno en Tenerife  
Calle Méndez Núñez, 9  
Santa Cruz de Tenerife  
00 34 922 999 120/1/2

14.30 h: Lunch given by the Canarias Government

Sede de la Presidencia del Gobierno de Canarias  
Bajo la presidencia del Consejero de Presidencia y Justicia, Sr. D. José Miguel Ruano León

Avda. José Manuel Guimerá, 1  
Santa Cruz de Tenerife  
00 34 922 47 73 42

15.30 h: Meeting with Canarias Government

Consejero de Presidencia  
Sede de la Presidencia del Gobierno de Canarias  
Avda. José Manuel Guimerá, 1  
Santa Cruz de Tenerife  
00 34 922 47 73 42

17.15 h: Press conference (Sede de la Presidencia del Gobierno de Canarias - Sala de prensa de la Presidencia del Gobierno de Canarias).

19.00 h: Flight from Tenerife to Fuerteventura

19.50 h: Arrival at Fuerteventura

Night in Fuerteventura - Hotel Kempinski.

Hotel Kempinski  
Avda. Grandes Playas  
35660 Corralejo la Oliva  
00 34 928 53 64 44

## **Friday 9 June**

9.00 h Departure from the Hotel Kempinski

9.30 h : Visit of the Centre "Matorral"  
Carretera General del Sur, km. 5  
(Antiguo campamento de Valenzuela)  
Puerto del Rosario  
Fuerteventura

11.30 h: Visit of SIVE (Servicio de información y vigilancia exterior)

12:30 h: Dispositivo de atención de emergencia (simulation by the Red Cross Services)  
Plaza de la Paz  
Puerto del Rosario

14.00 h: Lunch given by the delegation with Sr. Presidente del Cabildo y Alcaldes de la isla.  
Restaurante La Era  
Casillas de Angel

## Puerto del Rosario

16.00h: Meeting with the Cabildo Insular de Fuerteventura, Sr. D. Mario Cabrera González  
(Local Government)  
Calle Primero de Mayo, 39  
35600 Puerto del Rosario  
Fuerteventura  
00 34 928 86 23 00.

17.00 h: Press conference at the Cabildo Insular de Fuerteventura

20.20 h: Flight from Fuerteventura to Tenerife

21.10 h: Arrival in Tenerife North

22.00 h: Official dinner given at the Hotel Botanico given by Canarias Government: el  
Presidente del Gobierno de Canarias, Sr. D. Adán Martín Menis

Night in Tenerife - Hotel Botanico.

Hotel Botánico  
Avda. Richard J. Yeoward, 1  
38400 Puerto de la Cruz  
00 34 922 38 14 00

### **Saturday 10 June**

11.25 h: Flights from Tenerife Nord to Madrid (Flight IB 967)

15.00 h: Arrival in Madrid

16.20 h: Flight from Madrid to Brussels (Flight IB 3202)

18.35 h: Arrival in Brussels.

Contact numbers for organisational details:

**Cristina Castagnoli**

[cristina.castagnoli@europarl.europa.eu](mailto:cristina.castagnoli@europarl.europa.eu)

**Fernando Carbajo Ferrero**

Head of the EP Information Office in Spain

[fcarbajo@europarl.europa.eu](mailto:fcarbajo@europarl.europa.eu)

## **PARTICIPANTS:**

### **Official delegation LIBE**

- 1) Patrick GAUBERT (PPE) France, Vice -President LIBE,  
Head of Delegation
- 2) Ioannis VARVITSIOTIS (PPE) Greece
- 3) Martine ROURE (PSE) France
- 4) Wolfgang KREISSL-DORFLER (PSE) Allemagne
- 5) Jeanine HENNIS-PLASSCHAERT (ADLE) Pays-Bas
- 6) Jean LAMBERT (VERTS) Royaume-Uni
- 7) Giusto CATANIA (GUE) Italie
- 8) Johannes BLOKLAND (IND/DEM) Pays-Bas

### **Membres LIBE présents sur place (hors quota)**

- 1) Agustin DIAZ DE MERA (PPE) Espagne
- 2) Fernando FERNANDEZ MARTIN (PPE) Espagne
- 3) Antonio MASIP HIDALGO (PSE) Espagne
- 3) Manuel MEDINAORTEGA (PSE) Espagne

### **LIBE political advisors**

- 1) Mercedes ALVARGONZALES (PPE)
- 2) Fabrizia PANZETTI (PSE)
- 3) Ottavio MARZOCCHI (ALDE)
- 4) Christine SIDENIUS (Greens)
- 5) Chiara TAMBURINI (GUE)
- 6) Jan Harm BOITEN (IND/DEM)

### **LIBE Secretariat**

- 1) Cristina CASTAGNOLI
- 2) Lena VESTBERG

### **EP Office in Madrid**

- 1) Fernando CARBAJO
- 2) Damián CASTANO

## **Interpretors**

Covering ES - FR - EN - IT

- 1) **Francoise JOOSTENS**
- 2) **Marie-Claude LAURENT**
- 3) **Laura McMILLAN**
- 4) **Vladimir NAVARRO JEVTOVIC**
- 5) **Enrique QUIJANO**
- 6) **Olive RAYNER**
- 7) **Livia RIBOLDI**
- 8) **Annalisa VENTURI**

## **List of NGOs**

- 1) **CROIX ROUGE**
- 2) **CEAR**
- 3) **CARITAS**
- 4) **RED ACOGE**
- 5) **MEDICOS DEL MUNDO**
- 6) **MOVIMIENTO POR LA PAZ, DESARME Y LA LIBERTAD**